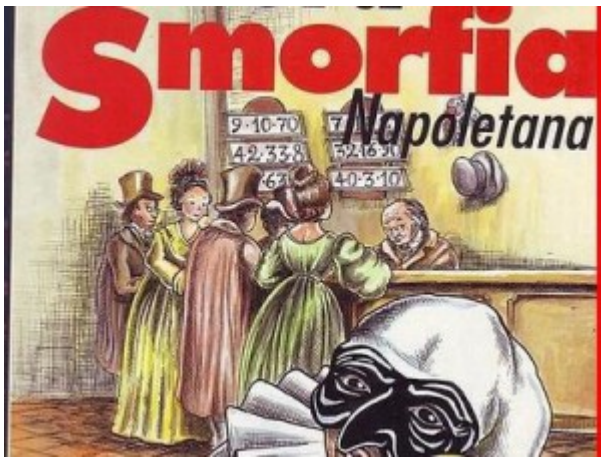

Spune-mi ce ai visat ca să-ți spun ce număr să joci la loto

Eram într-o seară la o cină cu niște prieteni, era în primele săptămâni de când venisem în Italia. Nu vorbeam încă foarte bine italiana, dar înțelegeam suficient. Îmi amintesc că, la un moment dat, unul dintre prietenii noștri a început să povestească ce a visat cu o noapte înainte. Visase că a avut un accident de mașină. Abia a reușit să termine prima frază că a urmat o avalanșă de întrebări: “A murit cineva în accident, unde s-a produs accidentul, pe stradă sau la o intersecție, a venit poliția, era în uniformă sau în civil, era și un preot în vis?...” și multe, multe altele. La fiecare răspuns, cineva spunea un număr și, în cele în urmă, concluzia a fost rostită aproape solemn: “Trebuie să joci la loto 56, 36, 24, 62”. E inutil să vă spun că eram surprinsă și amuzată, convinsă că e doar un joc de-al lor, total necunoscut mie până atunci. Au urmat lungi dezbateri al căror înțeles rămânea pentru mine un mister. ” 48 e *mortul care vorbește*, 90, *frica*, 12 e *soldatul, dacă e înarmat* e 15, 62, *mortul asasinat*, 78, *prostituata*, 24, *forțele de ordine, dacă sunt în uniformă*” . Am întrebat ce sunt toate numerele astea și mi s-a explicat, ca unui novice în ale magiei, că orice visezi sau orice ți se întâmplă în timpul zilei are o semnificație ascunsă și corespunde unui număr pe care să-l joci la loto. “E un fel de *cabala* ebraică, – a adăugat un prieten de-al meu, profesor de filosofie- pentru cabaliști , inclusiv în Biblie, există cuvinte, litere, semne clare care au semnificații misterioase”. “Să presupunem că ești pe stradă, într-o zi oarecare, și întâlnești, în doar câteva minute, o mireasă, un bătrân, un cortegiu funebru, un cerșetor...Crezi că e întâmplător? Nu, e un semn că nu e o zi oarecare și că trebuie să joci la loto: 10, 69, 61 și 53”, m-a sfătuit prietenul filosof.

În acea seară am aflat de existența unei cărți napoletane de vise, un fel de *Biblie* pentru fiecare napoletan, intitulată

Smorfia, (numele ar deriva de la Morfeo, zeul grec somnului) care închide în paginile ei nu doar 90 de numere de jucat la loto, fiecare cu semnificația lui, dar mai ales o adevărată filozofie de viață. Am aflat și că există în italiană expresia "dare i numeri", "a da numere",

care înseamnă *a vorbi fără tine, aiurea, a spune prostii*, și se referă tocmai la cei care își pierd mințile, căutând numere în tot ce li se întâmplă.

Jocul la loto nu s-a născut la Napoli, ci la Genova, în 1539, dar orașul de la poalele Vezuviului a devenit, în scurt timp, capitala jocului de noroc. Începând din 1682, cu pauze de câțiva ani, în care jocul a fost interzis, napoletanii au visat să se "căpătuiască", jucând la loto. O să spuneți că jocul de noroc e "transnațional", că și americanul joacă și visează că se va îmbogăți, așa cum face, de altfel, și românul. Aveți dreptate, însă la Napoli, orașul magiilor, al superstițiilor, al legendelor, jocul se desfășoară după reguli proprii, de neînțeles pentru cei care nu au sânge napoletan, reguli care au origini, în opinia multora, tocmai în cabala ebraică. Cu alte cuvinte, cartea napoletană a viselor, *Smorfia*, e plină de magie și esoterism, concepte care au găsit la Napoli spațiul ideal pentru a se dezvolta, tocmai pentru că în acest loc nimic nu e cum pare, o zi oarecare nu e niciodată oarecare, iar întâmplările aparent banale sunt, de fapt, ieșite din comun. Fascinant, nu credeți?

Pentru cei care sunt simpli spectatori, nu jocul în sine e interesant, ci modul în care se aleg, din 90 de numere, cele care trebuie jucate. Am aflat în aceeași seară, tot de la prietenul nostru profesor de filozofie, care era pasionat de

fenomenul jocului de noroc, nu doar în teorie, că un rol fundamental îl au ...morții. Fiecare familie are o "mătușă moartă" care transmite, în vis, unui membru privilegiat numerele norocoase. A doua zi, acesta va juca numerele visate, fără să le dezvăluie nimănui din afara familiei. Ca să înțelegeți cât de serioasă e treaba cu morții care dau numere în vis, vă spun că există o adevărată tradiție literară și teatrală pe această temă. Potrivit unei legende, după primul război mondial tribunalul din Napoli s-a confruntat cu un proces mai mult decât original. Un individ dăduse în judecată un alt individ, care câștigase la loto o sumă impresionantă, cu 5 numere dezvăluite în somn de o "mătușă moartă". Doar că, aceasta nu fusese informată că nepotul se mutase din casa respectivă și că, acum locuia o altă familie, și a dat numerele norocoase noului proprietar al casei. Nepotul considera că trebuie să i se facă dreptate și revendica o parte din suma pe care norocosul o câștigase la loto, cu numerele dictate de mătușa lui moartă. Povestea a devenit, în 1950, un film de succes, "*47 Morto che parla*", "*47 Mortul care vorbește*", cu Totò, cel mai mare actor comic napoletan din toate timpurile.

Raportul pe care îl au napoletanii cu moartea și cu cei plecați în lumea de dincolo e legat în mod inevitabil de jocul de noroc și, tocmai de aceea, pe alocuri, e macabru.

Există la Napoli un cimitir unic în lume, se numește *Cimitero delle fontanelle* (*Cimitirul Fântânilor*). Au fost îngropate aici peste 30.000 de victime ale epidemiilor de ciumă, din 1656, și de holeră, din 1836, majoritatea sunt morți fără un nume, numiți "*anime pezzentelle*", "biete suflete" în căutarea odihnei veșnice, tocmai pentru că au murit fără a avea parte de ritualurile creștine. O să vă întrebați ce legătură au cu jocul la loto. Adevărul e că nici nu știu cum să explic o tradiție care o să vă pară cu siguranță îngrozitoare, sinistră, o nebunie pură: aceea de a "adopta un craniu", ca și cum ar face parte din familie, și a te ruga pentru odihna

veșnică a sufletului său. Napoletanii erau convinși că rugăciunile lor îi vor ajuta pe defuncți să iasă din Purgatoriu și să ajungă în Paradis. Doar că, în schimbul rugăciunilor zilnice în fața "craniului adoptat", cereau (și cer încă)...numere norocoase de jucat la loto. Până prin anii 70, obișnuiau să aștepte noaptea la porțile cimitirului ca umbrele trimise de către craniul lui don Francesco, un cabalist spaniol, îngropat aici, să dezvăluie numerele care trebuiau jucate a doua zi. E inutil să vă spun că există sute de legende pline de mister care vorbesc despre miracolele săvârșite de către "craniile adoptate", care recompensează în diverse moduri devotamentul napoletanilor.

Dacă morții nu vorbesc și nu ajută la împlinirea viselor de îmbogățire, există San Gennaro, sfântul protector al orașului Napoli, la care napoletanii apelează frecvent, prin rugăciuni intense, și căruia îi cer, de cele mai multe ori, să aibă noroc la loto.

Nu toți sunt norocoși să primească în vis numere câștigătoare, dar toți napoletanii pasionați de jocul la loto, au în casă cartea viselor, *Smorfia*, pe care o consultă în fiecare zi, pentru a afla înțelesurile ascunse ale unui vis sau ale unei întâmplări, decodificate prin numere. Dacă visezi pe cineva mort, joci 47, dacă îți vorbește, joci 48, un călugăr e 37, joci 21 dacă visezi o femeie goală, 63, o mireasă, 87, păduchi, 22, dacă visezi un nebun. La Napoli, numerele au devenit un fel de cod secret de descifrare a realității. Oricine aici îți va spune că 23 e '0 scemo (*Prostul*), 22, '0 pazzo (*Nebunul*), 8, 'A maronna (*Fecioara Maria*), 42, '0 caffè, 28, 'E zizze (*Sânii*), 21 'A femmena annura (*Femeia goală*), 71, l'omm 'e mmerd (*Om de nimic*) ecc.

Nu cred că veți găsi la Napoli o persoană care să nu fi jucat vreodată la loto (vă mărturisesc că nici eu nu fac excepție), însă, niciodată, numere la întâmplare. Pentru că filozofia de viață a napoletanului e un amestec fascinant între sacru și profan, în care morții comunică cu cei vii, în care fiecare

întâmplare are o semnificație misterioasă și fiecare vis e un mesaj esoteric din lumea de dincolo. Doar cei "aleși" au câte o "mătușă moartă", care le dezvăluie în vis numerele care le vor schimba viața , toți ceilalți vor continua să viseze, în somn sau cu ochii deschiși, poate în timp ce se roagă la Sfântul Gennaro.